06/10/2020

Ενθυμούμενοι τη Συνοδεία μία απλή καθημερινή βραδιά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Τώρα πια, η Συνοδεία του Οσίου Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού βρίσκεται σύσσωμη ψηλά. Υποθέτει κανείς, το πόσο μάς προσέχει, το πόσο μάς δέεται, το πόσο χαίρει όπως παλιά να μαζεύεται γύρω από τον Γέροντα και οι υποτακτικοί να ακούν τις νουθεσίες. “Επειδή βασιλεύει η γλυκεία Αγάπη, Ιησούς ο Σωτήρ μου, ο γλυκύτατος έρως”. Έτσι θα τους λέγει ο Ησυχαστής, καθώς όλοι αντικρίζουν τον Κύριο, έχοντας βρει παρρησία στον Θρόνο του γλυκυτάτου Ιησού Χριστού. “Αλλ’ ουδέ επιτρέπει, η γλώσσα λαλήσαι, ούτε νους και καρδία, ψυχή και θελήσει”. Ευχαριστιούνται τον Κύριον, Τον χορταίνουν, τώρα τους ραίνουν τα βραβεία των αγώνων τους.

‘Εχει αξία να ενθυμούμαστε τη Συνοδεία μία απλή καθημερινή βραδιά, όχι επ’ αφορμή κάποιας επετείου, αλλά επ’ αφορμή ότι είναι οι Γέροντες του νου και της καρδίας μας και πρότυπα του αγωνός, ώστε η πορεία προς τον Κύριο να είναι

γοητευτική, αγαπητική, ένας δρόμος δυσκολιών για τη αγάπη Του και ένας δρόμος αναπαύσεως για τη μελλοντική χαρά Του.

Στην παρακάτω φωτογραφία, διακρίνονται όρθιοι από αριστερά: π. Χαράλαμπος (μετέπειτα ηγούμενος της Ι. Μονής Διονυσίου), μπάρμπα Γιάννης ο ψαράς, μον. Ευστράτιος, μον. Ιωσήφ (μετέπειτα Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός), μον. Αθανάσιος (κατά σάρκα αδελφός του Ιωσήφ Ησυχαστού), μον. Νικόδημος, π. Εφραίμ (μετέπειτα ηγούμενος της Ι. Μονής Φιλοθέου και της Ι.Μ. Αγίου Αντωνίου Αριζόνας). Καθιστοί από αριστερά: Γέροντας Αρσένιος, Άγιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής, Γέροντας Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης.

Η τρισευλογημένη Συνοδεία εις τους ουρανούς:

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ (+1959)

ΓΕΡΩΝ ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΣΠΗΛΑΙΩΤΗΣ (+1983)

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ (+1998) – ΤΟ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΟ «ΑΤΥΠΟ» ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΟΥ

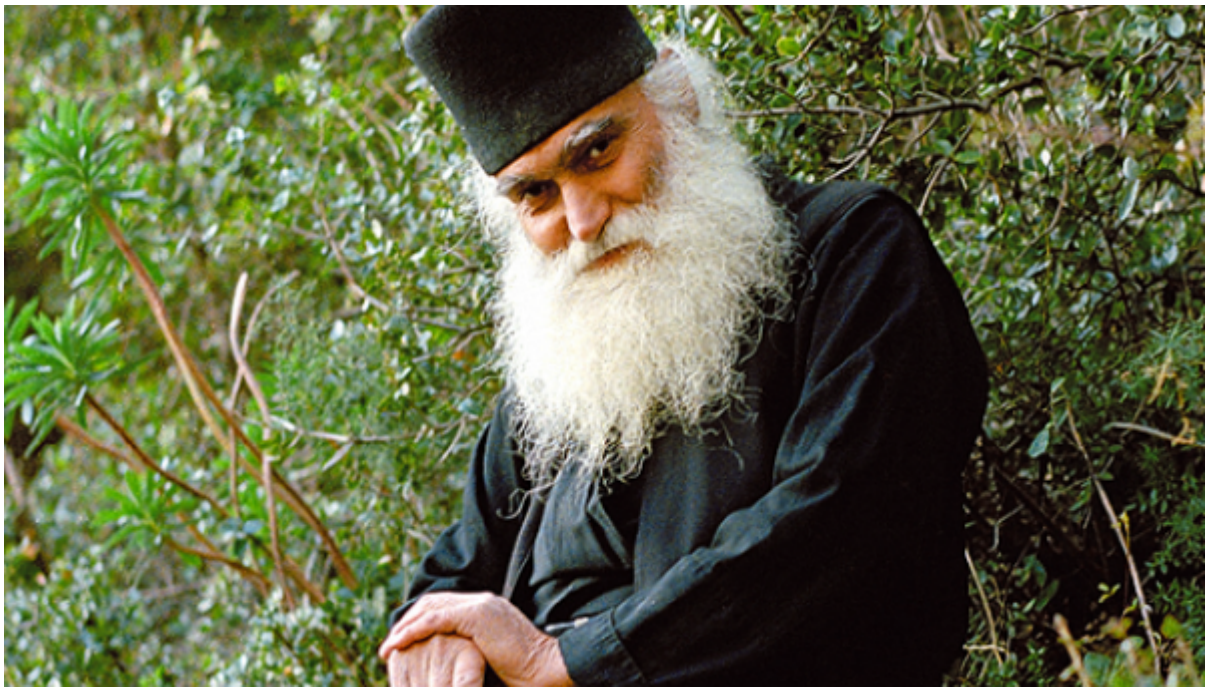

ΓΕΡΩΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗΣ (+2001)

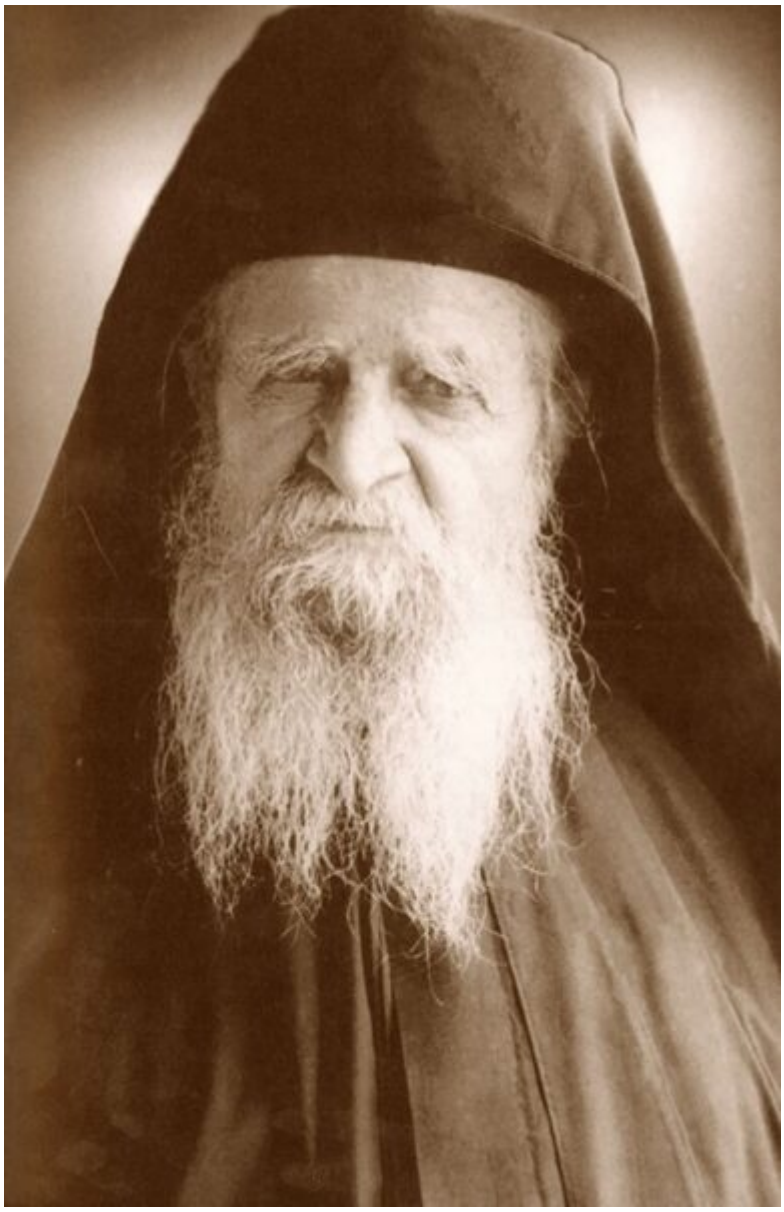

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ (+2009)

ΓΕΡΩΝ ΕΦΡΑΙΜ ΑΡΙΖΟΝΑΣ (+2019)

Αλλ’ ουδέ επιτρέπει, η γλώσσα λαλήσαι

ούτε νους και καρδία, ψυχή και θελήσει,

επειδή βασιλεύει η γλυκεία Αγάπη,

Ιησούς ο Σωτήρ μου, ο γλυκύτατος έρως,

και Πατήρ πλαστουργός μου και Άγιον Πνεύμα,

ω Τριάς Παναγία, εν μονάδι τη Θεία,

η ζωή της ψυχής μου και τρυφή της καρδίας,

φωτισμός του νοός μου, ω Αγάπη τελεία,

η πηγή της Αγάπης, η Ελπίς και η Πίστις,

δίδαξόν με τον τρόπον τού για πάντα να σε έχω,

ναι γλυκεία Αγάπη, Ιησούς ο Σωτήρ μου,

τούτο μόνον ειπέ μοι και άλλο πλέον δεν θέλω·

διαρκώς να σε έχω, στους σους πόδας να πίπτω

και γλυκά να φιλήσω τας πληγάς και τους ήλους.

Αενάως να κλαίω μετά πόνου καρδίας

και τους πόδας να βρέχω ως η πάλαι Μαρία,

και να μην με χωρίζουν όλαι πάσαι δυνάμεις,

εξουσίαι, αρχαί δε, του εχθρού και Βελίαρ,

μηδέ πάλιν ο κόσμος άπας όλος εξ όλου

και τρυφαί απολαύσεις του αιώνος ετούτου.

Αλλ΄ εκεί καθώς είμαι και τους πόδας σου βρέχων,

την ψυχήν μου να λάβης και όθεν οίδας να βάλης

και εσέ τον Σωτήρα, Πλαστουργόν και Θεόν μου,

αενάως να βλέπω, να υμνώ, να λατρεύω,

μετά πάντων Δικαίων, Προφητών και Μαρτύρων

και Όσιων Πατέρων και γυναίων των θείων·

και στρατείας απάσης ουρανίων Αγγέλων,

Χερουβείμ, Σεραφείμ τε, Εξουσιών και Θρόνων,

και Μητρός γλυκύτατης, Παναγίας Παρθένου,

και Κυρίας των όλων Θεοτόκου Μαρίας.

Αμήν.

Ποίημα Του Οσίου Ιωσήφ Ησυχαστή Μέσα Από Το Βιβλίο Του Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, «Θείας Χάριτος Εμπειρίες, Γέροντας Ιωσήφ Ο Ησυχαστής, Επιστολιμαία Βιογραφία – Ανέκδοτες Επιστολές Και Ποιήματα», Έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Αγίου Όρους.